
Húsvét V. hete

Hétfő

ApCsel 14,5-18 ■ Jn 14,21-26

„Hozzá megyünk és benne fogunk lakni.”

A régi és az új pogányság nem mindenestül kárhozatra méltó. Amennyiben az emberi élet végső értelmét keresi, méghozzá a látható és mulandó világon kívül, annyiban minden vallás tiszteletre és megbecsülésre méltó. Bizonyos szinten az is igaz, hogy nem tudjuk egy mondattal kifejezni, véglegesen megragadni az igazságot, a valóságot, és hogy ezért több oldalról kell azt megközelíteni, állandóan újrafogalmazni, és párbeszédbe bocsátkozni más vallásokkal, filozófiákkal. Nyitottnak kell lenni minden szellemi széljárásra, mindent megvizsgálni, és a jót megtartani.

Mindezt azonban csak akkor tudom elfogadni az isteni kinyilatkoztatásra vonatkozóan, ha abban eleve megegyezünk, hogy Jézusnak vannak olyan kijelentései, amelyek örök érvényűek, változtathatatlanok, és melyeket nem lehet akárhogyan érteni. Azon lehet vitázni és elmélkedni, hogy hogyan *jön hozzám* az Atya, a Fiú és a Szentlélek, de azon nem, hogy igenis hozzám jönnek és bennem laknak, ha szeretem Jézust és megtartom tanítását. Hogy a szentháromságos Isten bennem lakik, olyan, minden mást felülmúló igazság, mely egész életemet követeli, s itt vitának semmi helye nincs. Ezek után a kinyilatkoztatás igazságait kutatni, azokról vitázni, disszertálni csak akkor lehetséges, és csak akkor van értelme, ha előbb ezt a valóságot élem, és mindent ennek a valóságnak rendelek alá.

Ezen a ponton vége a szellemi-lelki-erkölcsi relativizmusnak: a kinyilatkoztatás engem érintő legnagyobb tényéről van szó, egy újfajta életminőségről, mely minden más vallás tanításától idegen. Erről nem mondhatok le, csak hogy meg ne sértsem őket, még ha nekemesnek is, mint Pálnak és Barnabásnak, amikor hitüket szembeállították a liztraiak pogány hitével.

Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod? Lehet-e ezek után a parttalan liberalizmus és a mindenben kételkedőt játszó filozófus kérdését ártatlan képpel újra fölteni: „Mi az igazság?”

Hát ez az igazság, ez az élet és az út a végső Igazság és az örök Élet elveszíthetetlen birtoklásához. Nem kell meghatódni a vallásosság manapság tapasztalható terjedésén, s végképp nem szabad beállni a modern szinkretizmus szolgálatába. Az én dolgom, hogy azt az Istent képviseljem, szolgáljam és hirdessem, aki saját életéből adott részt nekem, s meghívott a Szentháromság boldog közösségébe.